

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności art. 3, 4 i 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie zarządzania nakładem połowowym, odnoszącego się do niektórych obszarów i zasobów połowowych Wspólnoty i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2847/93 oraz uchylającego rozporządzenia (WE) nr 685/95 i (WE) nr 2027/95

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Królestwo Hiszpanii ponosi koszty postępowania.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 71 z 20.03.2004

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 30 marca 2006 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Corte Suprema di Cassazione) — Aro Tubi Trafilerie SpA przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Sprawa C-46/04) (¹)

(Dyrektywa 69/335/EWG — Podatki pośrednie od gromadzenia kapitału — Uregulowanie krajowe przewidujące, w przypadku połączenia „odwrotnego”, pobieranie stosunkowej opłaty za wpis do rejestru w wysokości 1 % wartości tej transakcji — Zakwalifikowanie jako podatek kapitałowy — Podwyższenie kapitału spółki — Zwiększenie majątku spółki — Zwiększenie wartości udziałów w spółce — Usługi świadczone przez wspólnika — Decyzja o połączeniu podjęta przez wspólników wspólnika)

(2006/C 143/12)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte Suprema di Cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Aro Tubi Trafilerie SpA

Strona pozwana: Ministero dell'Economia e delle Finanze

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte Suprema di Cassazione — Wykładnia art. 4 dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 249, str. 25), zmienionej dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. (Dz.U. L 156, str. 23) — Naliczanie podatków pośrednich od wkładów kapitałowych do spółek kapitałowych — Połączenie dwóch spółek, z których jedna spółka posiada akcje obejmujące całość kapitału zakładowego drugiej spółki

Sentencja

W okolicznościach, takich jak w sprawie będącej przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, dyrektywa Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotycząca podatków pośrednich od gromadzenia kapitału, zmieniona dyrektywą Rady 73/80/EWG z dnia 9 kwietnia 1973 r. dotycząca ustalenia wspólnych stawek podatku kapitałowego oraz dyrektywą Rady 85/303/EWG, sprzeciwia się pobieraniu stosunkowej opłaty za wpis do rejestru w wysokości 1 % wartości transakcji w przypadku połączenia „odwrotnego”, to znaczy połączenia przez przejęcie, w którym spółka przejmowana posiada wszystkie akcje spółki przejmującej.

(¹) Dz.U. C 94 z 17.4.2004.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 27 kwietnia 2006 r. (wniosek Amtsgericht Niebüll o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Standesamt Stadt Niebüll przeciwko Stefan Grunkin, Dorothee Regina Paul

(Sprawa C-96/04) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Ustalenie nazwiska rodzowego dziecka — Postępowanie zmierzające do przeniesienia prawa do ustalenia na jednego z rodziców — Brak właściwości Trybunału)

(2006/C 143/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgericht Niebüll

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Standesamt Stadt Niebüll

Strona pozwana: Stefan Grunkin, Dorothee Regina Paul

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Amtsgericht Niebüll — Wykładnia art. 12 i 18 WE — Wykładnia zasad prawa wspólnotowego w przedmiocie obywatelstwa europejskiego oraz swobody przepływu osób — Małoletnie dziecko urodzone i zamieszkałe w państwie członkowskim i posiadające obywatelstwo innego państwa członkowskiego — Złożony w tym ostatnim państwie wniosek o połączenie nazwiska ojca z nazwiskiem matki — Odmowa

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich nie jest właściwy do udzielenia odpowiedzi na pytanie przedłożone przez Amtsgericht Niebüll w postanowieniu z dnia 2 czerwca 2003 r.

(¹) Dz. U. C 106 z 30.4.2004.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 marca 2006 r. (wniosek Court of Appeal i Employment Tribunal o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — C.D. Robinson-Steele przeciwko R.D. Retail Services Ltd (C-131/04), Michael Jason Clarke przeciwko Frank Staddon Ltd (C-257/04) oraz J. C. Caulfield, C. F. Caulfield, K. V. Barnes przeciwko Hanson Clay Products Ltd, wcześniej Marshalls Clay Products Ltd (C-257/04)

(Sprawy połączone C-131/04 i C-257/04) (¹)

(Polityka społeczna — Bezpieczeństwo i ochrona zdrowia pracowników — Dyrektywa 93/104/WE — Prawo do corocznego płatnego urlopu — Włączenie wynagrodzenia za coroczny urlop do stawki godzinowej lub dziennej wynagrodzenia („rolled-up holiday pay”)

(2006/C 143/14)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal, Employment Tribunal

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: C.D. Robinson-Steele (C-131/04), Michael Jason Clarke (C-257/04), J.C. Caulfield, C. F. Caulfield, K. V. Barnes (C-257/04)

Strona pozwana: R.D. Retail Services Ltd (C-131/04), Frank Staddon Ltd (C-257/04), Hanson Clay Products Ltd, wcześniej Marshalls Clay Products Ltd (C-257/04)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Employment Tribunal — Wykładnia art. 7 dyrektywy Rady 93/104/WE z dnia 23 listopada 1993 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 307, str. 18) — Zgodność przepisów krajowych zezwalających na włączenie wynagrodzenia za urlop coroczny do stawki godzinowej wynagrodzenia, jak również do jego pensji jako część wynagrodzenia za czas pracy i zezwalających na brak wynagrodzenia za okres, w trakcie którego pracownik faktycznie skorzystał z urlopu („rolled-up holiday pay”)

Sentencja

- 1) Artykuł 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/104/WE z dnia 23 listopada 1993 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy stoi na przeszkodzie temu, by część wynagrodzenia wypłacanego pracownikowi za wykonaną pracę stanowiła zapłata za coroczny urlop, podczas gdy pracownik nie otrzymywałby z tytułu corocznego urlopu wynagrodzenia wypłacanego dodatkowo, obok wynagrodzenia za wykonaną pracę. Nie może być odstępstw od tego prawa w drodze porozumienia wiążącego na mocy umowy.
- 2) Artykuł 7 dyrektywy 93/104 stoi na przeszkodzie temu, by wynagrodzenie za minimalny coroczny urlop w rozumieniu tego przepisu było wypłacane w ratach rozłożonych w odpowiadającym temu urlopowi rocznym okresie pracy, razem z wynagrodzeniem za wykonaną pracę, a nie jako należność za określony okres, w trakcie którego pracownik faktycznie skorzystał z urlopu.
- 3) Artykuł 7 dyrektywy 93/104 nie stoi zasadniczo na przeszkodzie temu, by kwoty już wypłacone w sposób przejrzysty i zrozumiały tytułem minimalnego corocznego urlopu w rozumieniu tego przepisu w formie rat rozłożonych w odpowiadającym temu urlopowi rocznym okresie pracy, razem z wynagrodzeniem za wykonaną pracę, zostały zaliczone na poczet wynagrodzenia za określony urlop, z którego pracownik już faktycznie skorzystał.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.04.2004 r.
Dz.U. C 217 z 28.08.2004 r.